

3. Går Kommissionen ind for en kvotaordning for EU's æbleproduktion for at tilvejebringe en strukturel løsning på krisen inden for sektoren for æbleavl? I bekræftende fald, hvornår og på hvilken måde agter Kommissionen at udarbejde en sådan kvotaordning? I benægtende fald, hvorfor afviser Kommissionen tanken om en strukturel løsning af krisen inden for æblesektoren gennem en kvotaordning og hvilke foranstaltninger vil Kommissionen foreslå som alternativ løsning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(22. maj 2000)

1. Kommissionen har bemærket, at det generelle æbleprisniveau i høståret 1999/2000 var lavere end i det foregående høstår. Priserne lå imidlertid på så sige samme niveau som for høståret 1997/1998. Denne udvikling kan for en stor dels vedkommende forklares ved den ret store fællesskabsproduktion (næsten 8,5 mio. t, dvs. omkring 10 % mere end gennemsnittet for de seneste høstår). Disse generelle tal dækker dog over visse forskelle mellem medlemsstaterne. F.eks. er den belgiske æbleproduktion steget til næsten 550 000 t i 1999, dvs. med 30 % i forhold til gennemsnittet for de foregående høstår. I den forbindelse har EU's samlede produktion af sorten Jona Gold slået alle rekorder med mere end 900 000 t. Derfor er produktionsprisen for belgiske æbler, især for sorten Jona Gold, faldet i forhold til det sædvanlige prisniveau.

2. Ifølge den fælles markedsordning for frugt og grøntsager (Rådets forordning (EØF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om en fælles markedsordning for frugt og grøntsager⁽¹⁾) kan producenterne under sådanne omstændigheder ty til flere forskellige finansieringsinstrumenter. Dels kan producentorganisationerne træffe beslutning om at iværksætte interventionsordningen ved at trække varer tilbage fra markedet, hvilket har til formål at støtte priserne for de produkter, der forbliver på markedet. Dels råder de med driftsfondene over store offentlige finansielle ressourcer, som de kan benytte med henblik på strukturforbedringer. Disse foranstaltninger blev oprettet for at gøre det muligt for producentorganisationerne, der i Belgien repræsenterer 70 % af produktionen af frugt og grøntsager, dels at afhjælpe konjunkturkrise, dels at gøre en indsats for at forbedre deres konkurrenceevne.

Æbleproducenterne råder altså i denne forbindelse over hensigtsmæssige midler til at afhjælpe virkningerne af den konjunkturbestemte produktionskrise. Det er ikke nødvendigt at udarbejde nye undtagelsesforanstaltninger. Hvad især angår sorten Jona Gold, der udgør 50 % af den belgiske produktion, råder producenterne ligeledes via driftsfondene over finansielle ressourcer, der gør det muligt for dem at omlægge æbleplantagerne med henblik på produktion af mere efterspurte sorter.

3. Kommissionen går heller ikke ind for en kvotaordning for æbleproduktionen. En sådan foranstaltning, som ikke indeholdes i den fælles markedsordning, er tilsyneladende ikke egnet til afgrøder, for hvilke producenterne har vanskeligt ved at forudsige den endelige produktion. Siden 1996 har Rådet for at støtte frugt- og grøntsagssektoren valgt i højere grad at yde strukturbetingsstøtte til producentorganisationerne via driftsfondene; dette skulle gøre det muligt for producentorganisationerne, hos hvem udbuddet koncentrerer, at styre de konjunkturbestemte produktionsudsving mere og mere effektivt.

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21.11.1996.

(2001/C 53 E/131)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1210/00

af Ioannis Marinos (PPE-DE) til Kommissionen

(14. april 2000)

Om: Ulovlige tyrkiske indvandrere

Det Europæiske Råd besluttede på sit møde i Helsinki i december, at Tyrkiet nu var et »kandidatland«. I de seneste mange år har man imidlertid undladt at føre kontrol med eller oven i købet tilskyndet til ulovlig indvandring af tyrkiske statsborgere til de europæiske lande, hvilket skaber problemer i de medlemsstater, der grænser op til Tyrkiet og navnlig Grækenland, der modtager utallige ulovlige indvandrere navnlig via de vidtstrakte maritime grænser mod øst.

I den seneste tid er problemet blevet særlig alvorligt for de kandidatlande, der er på vej mod tiltrædelse og som er tvunget til at iværksætte foranstaltninger med henblik på at begrænse den ulovlige indvandring af tyrkiske statsborgere i deres territorium.

I den periodiske rapport, som Europa-Kommissionen forelagde den 13. oktober 1999 vedrørende Slovenien, henvises der f.eks. på side 50 til, at dette land fra den 1. december 1999 vil være nødt til at genindføre visumpligt for de tyrkiske statsborgere, der må ønske at rejse ind i landet, hvilket skyldes den enorme strøm af ulovlige tyrkiske indvandrere i Slovenien.

Kan Europa-Kommissionen oplyse, om den har overvejet spørgsmålet vedrørende den massive ulovlige indvandring af tyrkiske statsborgere til EU's medlemsstater og de kandidatlande, der er på vej mod tiltrædelse? Hvad er Tyrkiets officielle holdning, og hvilke kontrolforanstaltninger er der iværksat for at konstatere, om Tyrkiet overholder de forpligtelser, det har indgået?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af António Vitorino

(14. juni 2000)

Kommissionen følger nøje problemet i forbindelse med den ulovlige indvandring fra Tyrkiet til EU's medlemsstater. Tyrkiet er både hjemland og transitland for ulovlige indvandrere fra de omkringliggende områder (f.eks. det nordlige Irak og Iran) samt mere fjerntliggende tredjelande (f.eks. Bangladesh, Pakistan). Medlemsstaternes analyser og efterretningvæsener har bekræftet, at en af hovedvejene for den ulovlige indvandring til Unionen går igennem Tyrkiet.

Størstedelen af indvandrerne rejser ind i Tyrkiet uden gyldig rejselegitimation med hjælp fra internationale smuglernet, der tilbyder de fornødne »tjenester«, f.eks. udsteder de dokumenter, stiller kurerer til rådighed, planlægger rejserute og arrangerer ophold undervejs. I mange tilfælde er der også involveret bestikkelse. De fleste indvandrere vælger Tyrkiet som transitland på grund af landets fordelagtige geografiske beliggenhed, dets liberale indrejsebestemmelser og de gode trafikmuligheder.

Den fortsatte strøm af ulovlige indvandrere, der hovedsagelig rejser på falske eller forfalskede dokumenter har resulteret i, at medlemsstaterne har besluttet at træffe effektive modforholdsregler og udvide samarbejdet med Tyrkiet om bekæmpelse af den ulovlige indvandring. Blandt de trufne initiativer er Unionens handlingsplan for Irak og den omkringliggende region, der blev vedtaget af Rådet den 11. oktober 1999, og hvori Tyrkiet skal spille en fremtrædende rolle. Ved iværksættelsen af denne plan aftalte medlemsstaterne, at man skulle undersøge, hvorledes det er muligt at støtte Tyrkiet med at forbedre vilkårene for at tilbageholde ulovlige indvandrere, inden de afvises, at udveksle oplysninger om erfaringer med udformning af love om ulovlig indvandring, undersøge muligheden for at udveksle ekspertise om besiddelse af falske dokumenter, herunder mulig teknisk bistand og finansiel støtte fra EU, samt sikre, at Tyrkiet på bilateralt plan får feedback om praktiske oplysninger om ulovlig indvandring, især når der er involveret menneskesmugling, at samarbejde med FN's Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR) om at undersøge, hvorledes man bedst kan screene asylansøgere og hvorledes det i denne forbindelse er muligt at uddanne tyrkisk grænsepolititi i screening af asylansøgere. Endvidere resulterede et fælles tysk-hollandsk pilotprojekt i 1999 i, at der i Istanbul lufthavn blev åbnet et kontor, der i 24 timer i døgnet er behjælpelig med at kontrollere papirer.

Efter at immigrationsekspertter fra Unionen i maj 1999 havde besøgt Tyrkiet, blev det i februar 2000 foreslået, at der ydes Tyrkiet særlig bistand i form af teknisk bistand til at kontrollere ægthed af rejседokumenter for at opspore falske eller forfalskede rejседokumenter og reducere den ulovlige indrejse i de vesteuropæiske lande. På et møde om retlige og indre anliggender i Helsingfors den 26. november 1999 med deltagelse af ledende embedsmænd fra Tyrkiet drøftedes ulovlig indvandring og hjemsendelse af personer, der ulovligt opholder sig i et andet land end hjemlandet. I 1999 blev der iværksat en undersøgelse »Tyrkiet som transitland og land for ulovlig indvandring«, som var genstand for et seminar i Bruxelles i marts 2000. Kommissionen vil endelig som led i ODYSSEUS-programmet 2000 forsøge at udvælge projekter, der involverer et praktisk samarbejde med Tyrkiet omkring asyl, migration og overskridelse af ydre grænser.

I overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Helsingfors i 1999 vil der på grundlag af konklusionerne fra tidligere møder i Det Europæiske Råd blive udarbejdet en tiltrædelsespartnerskabsaftale. Aftalen indeholder de prioriteter, som tiltrædelsesforberedelserne skal koncentreres omkring under hensyntagen til politiske og økonomiske kriterier samt en medlemsstats forpligtelser. Der skal endvidere forelægges et nationalt program for overtagelse af den gældende fællesskabsret. Der fastlægges endvidere passende kontrolforanstaltninger.

(2001/C 53 E/132)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1215/00
af Daniel Hannan (PPE-DE) til Kommissionen

(14. april 2000)

Om: Personer, som er økonomisk afhængige af Europa-Parlamentet

Hvor mange britiske politikere, med undtagelse af EP-medlemmer, modtager penge fra EU, det være sig pensionsbeløb eller beløb fra andre kilder?

Hvem drejer det sig om? Hvor store beløb er der tale om i hvert enkelt tilfælde? Hvilket krav stilles der til sådanne personer med hensyn til at støtte deres tidligere arbejdsgivers politik?

Svar fra Neil Kinnock på Kommissionens vegne

(25. maj 2000)

Kommissionen går ud fra, at det ærede medlem med »britiske politikere« mener tidligere medlemmer af Kommissionen.

Følgende tidligere britiske medlemmer af Kommissionen modtager i øjeblikket en pension, der kom til udbetaling, da de nåede pensionsalderen: George Thompson, Roy Jenkins, Stanley Clinton Davis, Francis Cockfield, Ivor Richard, Bruce Millan og Ralf Dahrendorf. De samlede årlige udgifter hertil er for tiden ca. 245 000 £ netto. Den overgangsydelse, som Sir Leon Brittan har ret til, blev efter ønske fra ham selv suspenderet fra 1. januar 2000.

Der stilles ikke krav om, at de tidligere kommissionsmedlemmer »støtter deres tidligere arbejdsgivers politik«. De er bundet af traktatens artikel 213 og ved edsaflæggelse til »efter tjenesteperiodens ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv. Overtrædes disse forpligtelser kan Domstolen på begæring af Rådet eller Kommissionen — alt efter omstændighederne — afskedige den pågældende fra hans stilling ... eller fratage ham retten til pension eller tilsvarende fordele«. Der er ligeledes pligt til at underrette Kommissionen om alle ændringer, der har betydning for denne ret (vedtægtens artikel 43 og Rådets forordninger nr. 422/67/EØF og 5/67/Euratom af 25. juli 1967 om lønningsregulativ for Kommissionens formand og medlemmer og for Domstolens præsident, dommere, generaladvokater og justitssekretær⁽¹⁾).

⁽¹⁾ EFT L 187 af 8.8.1967 med ændringer.

(2001/C 53 E/133)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1216/00
**af Erik Meijer (GUE/NGL), Alexander de Roo (Verts/ALE),
Johannes Blokland (EDD), Dorette Corbey (PSE) og
Theodorus Bouwman (Verts/ALE) til Kommissionen**

(14. april 2000)

Om: Genåbningen af Ijzeren Rijn-jernbanelinjen gennem naturområdet De Meinweg ved den nederlandsk-tyske grænse

1. Kan Kommissionen bekræfte, at der i slutningen af marts 2000 blev indgået en aftale mellem Belgien, Nederlandene og Tyskland om at genåbne den tidligere Ijzeren Rijn-jernbanelinje mellem havnen i Antwerpen og Ruhrområdet i Tyskland?